

Forum Ecclesiasticum

In Quo Jus Canonicum Universum, Librorum Ac Titulorum Ordine Per Quæstiones Et Responsa, Tam Canonistarum Veterum & Recentiorum, quàm Legistarum, in iis, quæ Utrique Juri, Canonico Et Civili Communia Sunt, Authoritate stabilita, Methodo clara & facili explanantur

Leuren, Peter

Moguntiae, 1719

Quæst. 625. Alias inhabites, sive ex natura, sive ex lege ad testandum, an & qualiter testari possint ad pias causas.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-73957](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-73957)

quæ statim religioso repugnant, qualiter ei repugnare liberè & licitè testari ex eo patet, quòd proprietatis, cui Religiosi per votum paupertatis renunciarunt, in eo cõnsistat, quòd quis liberam & independentem à Superiore habeat de bonis temporalibus disponendi facultatem, qualem talis consuetudo tribueret professo. His non obstante, quod dici solet: quod alicui per privilegium à Principe concedi potest, id quoque is per consuetudinem obtinere possit: cum hæc regula solum locum habeat, ubi in subiecto est capacitas. ita ferè Pirh.

7. Resp. Quintò: quod attinet ad Commendatarios & Professos Ordinum Militarium, tam qui contrahere possunt matrimonium, ut Equites S. Jacobi, quàm quibus id permissum non est, ut Equites S. Joannis, possunt testari saltem cum licentia suorum Superiorum de bonis non tantum patrimonialibus, sed & redditibus suæ commendæ in viprivilegiorum concessorum iis desuper à Clemente VII. Innoc. VIII. & indultorum post revocationem Pii V. à Gregor. XIII. juxta pristinam consuetudinem confirmatorum; & quia non ita rigidam vovent paupertatem, sed bona sua retinent, & de iis disponere possunt, ut Abb. ad rubr. h. t. num. 6. Sanch. l. c. num. 28. & 29. Pirh. l. c. vide Castrop. ir. 16. p. 12. num. 7. Idem à fortiore dicendum de Eremitis; quia Religiosi non sunt. Sanch. n. 40.

8. Resp.: extenditur responso ultra professos ad coadjutores formatos tam temporales quàm spirituales in Societate JESU. ita ut hi testari nequeant; cum per emissionem votorum, etsi simplicium, incapaces redditi domini retinendi & acquirendi bona. Molin. l. c. d. 139. num. 5. Sanch. cit. num. 8. n. 22. Pirh. num. 49. Scholastici verò & Coadjutores nondum formati, etsi per emissam expleto novitiatus biennio tria vota substantialia religionis veri & propria dicti Religiosi effecti juxta Constitutionem Gregor. XIII. quæ incipit: *ascendente*. editam anno 1584. 8. calend. Junii, testari tamen de suis bonis, & donationes causâ mortis facere possunt cum licentia suorum Superiorum; cum eorum dominium ob certas causas ad certum tempus retineant, licet eorum usus & libera seu independens à voluntate Superiorum disponendi facultas illis adempta, ita ut, si citra licentiam Superiorum de iis disponant, peccent graviter contra votum paupertatis; licet testamentum ab iis citra illam licentiam factum pro valido sustineatur, nulla Constitutione Ecclesiastica id infirmante, & ita tenent Azor. p. 1. l. 12. c. 11. q. 8. Sanch. l. c. num. 25. Suarez. Tom. 4. de relig. tr. 10. c. 6. num. 12. Pirh. 49. Wiestn. num. 27. Laym. &c. contra Molin. l. c. Less. l. 2. c. 4. num. 28. Neque in hoc æquiparantur pupillis, quorum dispositio facta sine auctoritate tutoris est irrita jure positivo civili.

Quest. 625. Aliàs inhabiles sive naturè sive ex lege ad testandum an testari possint ad causas pias.

Resp. Negativè cum Claro. *Loc. mox citand.* Muller. ad struv. in ff. qui testam. sac. post. th. 23. lit. a. non enim per posteriora jura, quibus permittitur unicuique relinquere collegiis aut locis piis, quod olim privatis prohibeatur per. l. 1. c. de SS. Eccles. habitantur simpliciter ad testandum, qui aliàs ad hoc inhabiles sunt; sed solum, qui aliàs prohibiti testari in favorem collegiorum & locorum piorum, nempe privati, & iis permittitur etiam in favorem illorum relinquere sua. Clar. §. testamentum. q. 5. num. 1. & 2. cum gl. in cit. l. 1.

v. habeat. & Jas. ibid. à num. 12. dicente communem. Sic itaque pupillus, qui jure communi inhabilis est ad testandum, etiam si pubertati proximus manet intestabilis ad pias causas. Clar. l. c. n. 3. cum Abb. in rubr. de testam. n. 9. in fin. Bartol. in cit. l. 1. n. 18. Alex. L. §. conf. 182. n. 2. Barbat. L. 1. conf. 58. & aliis dicentibus communem. Idem dicendum de prodigo, utpote qui in hoc æquiparatur pupillo. Clar. l. c. n. 4. cum Bald. in cit. l. 1. c. de ff. Eccl. Alex. l. c. post n. 6. & aliis, pariter dicentibus communem. Item de damnato ad mortem, Clar. n. 6. cum Abb. l. c. n. 11. Bartol. l. c. n. 6. Alex. l. c. n. 5. & communi. Filium familias tamen aliàs intestabilem testari posse ad causas pias, interveniente consensu patris, juxta magis communem. Arg. c. licet. de sepult. in 6. junctâ gl. v. judicare. citatis plurimis, tenet Clar. l. c. num. 7. idque, ut Idem. num. 8. tam de bonis adventitiis, in quibus patri non queritur ususfructus, quàm in aliis, in quibus is patri quaritur. Notat tamen Idem n. 9. cum Bartol. & Jalone, quod si filius familias in testamento ad pias causas faciat legata aliqua aliis personis, ea nihil valeant; non tamen accrescant pias causæ; sed veniant ad venientes ab intestatò. Verum de his vide dicta sparsim in antecedentibus.

Quest. 626. De quibus testari quis possit.

Resp. Primò in genere: testari quis potest de omnibus bonis & juribus tam activis quàm passivis, quæ nomine hæreditatis comprehenduntur; hæc autem non comprehendit omnia jura, quæ defunctus habebat; siquidem inter ea plura sunt, quæ morte illius intereunt, v. g. ususfructus omniaque privilegia personalia; item omnia, quæ sunt facti, ut possessio. hæc enim in hæredes non transeunt, adeoque de iis quis nequit testari.

Resp. De aliquibus in specie, de quibus fortè dubitari magis poterat. Primò non potest quis testari de re aliena, non enim ea relinquitur potest titulo institutionis. L. 24. ff. de V. S. Lauterb. ad ff. qui testam. fac. poss. §. 40. possunt tamen res alienæ legari, ut Idem ibid. uti & quæ pignoris loco obligatæ alteri; ita tamen, ut & hæc tenetur luere & legatario liberas dare. Delben. de immunit. Eccles. p. 1. c. 8. du. 21. sect. 26. n. 1. & seq. Verum de his infra, ubi de legatis. Secundò potest quis testari de propriis tam præsentibus quàm futuris in potentia & spè. Lauterb. l. c. Tertio: de feudo regulariter testari non potest vasallus; cum res sit aliena, & jus, quod in ea habet vasallus, simile est usufructui, tum etiam, quòd per primam institutionem in eo jus questum habeant alii. Clarus. §. Feudum q. 40. n. 1. Socin. Jun. L. 1. conf. 72. post. n. 40. dicentes esse regulam communem. Lauterb. l. c. juxta c. 1. de success. feud. Et supposita hæc regula, quòd vasallus de feudo testari nequit, inde inferitur, quòd etiam legare non possit etiam pro anima. c. 1. qualis. olim feud. alien. pot. §. donat. Clar. l. c. n. 4. Sed neque legato feudo, debetur ejus æstimatio, pro ut debetur, quando legatur res aliena. Clar. ibid. cum Bald. in cit. §. donare n. 3. Socin. Jun. l. c. num. 6. & communi. Inferitur quoque, quòd pater habens plures filios, non possit uni plus assignare in feudo quàm alteri; cum lege constitutum sit, ut omnes filii æqualiter in feudo succedant. Clar. num. 5. cum Zafio de feud. part. 8. articul. 3. vers. & hanc partem. multò minus posse totum feudum prælegari uni ex filiis. Clar. ibid. cum Alex. Ruiño & aliis. Quòd ipsum sine dubio procedere in feudo